

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Ōrigenus Tōn Eis Tas Theias Graphas Exēgētikōn Hapanta Ta Hellēnisti Heuriskomena

Origenes

Coloniæ, 1685

Tomus Vigessimus-Septimus. Amen, amen dico vobis, si quis sermonem
meum, servaverit, mortem non videbit in æternum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79869](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79869)

θνηκόντων, ἐδὲν ἦσαν οὐκ ἀποθανόντων τῶν
 ὁμοίων μὲν συγκρίσεως τὸ πρὸς ἕτερα πα-
 ραλήρησιν αὐτῶν. ἀλλὰ γὰρ ὡς οὐκ οὐκ ἐδὲν
 τῶν σωτηρίων ἐξηκέναι τὸ. ἐὰν τις τὸν ἐμὸν
 λόγον πρὸς τὴν θανάτου ἐ μὴ θεωρήσῃ εἰς τὸν
 αἰῶνα, καὶ διὰ τῆς (αφ' ἧς πρὸς τὸν λόγον
 αὐτὸς ἀπεκρίναντο; ἢ * ἐνοήσαντες ἐπεὶ τὸ
 κοινοτέρως θανάτου αὐτὸν λελαληκέναι, καὶ δια-
 λαμβάνοντες περὶ ἀβραάμ, καὶ τῶν πε-
 ριτῶν, ὡς καὶ αὐτῶν ἐν τῇ χειρὶ θανάτου γε-
 γνημένων ποτὲ, τὸν λόγον αὐτὸς μὴ ὡς ἀδελ-
 φάμην, μηδὲ ὑπολαμβάνοντες αὐτὸν εἶναι
 πλῆκτον, ὅποιον ἐπηρείλατο ὁ λέγων· φασὶ
 καὶ ἐννοήσαντες ὅτι δαμόνοιοι ἔχουσιν, ὡς ὁμοίον
 καὶ ἐπ' αὐτῶν αὐτὸς λόγον καὶ τῶν πρὸς αὐτὸς
 ἀποκρίσεων ἐπὶ πλείονος ἐν τοῖς αἰωτέροις ὡς
 Ἰσαακ. διγὰρ ἐπὶ τὴν σαμαρείαν, ὅτι ἐπὶ τῶν
 αὐτῶν ὁ ἰσὺς * ποιῶν, μετ' ἕτερα πρὸς ἐθνηκε
 τοιαῦτα. ἐἴ ηἰδεις τὴν θωρεάν τῆς θεῆς, ὅτι
 ἐπὶ ὁ λέγων τοῖς, δός μοι πῖναι, σὺ ἂν ἤτησας
 αὐτόν, καὶ * ἔδωκε σοι ὕδωρ ζῶν· καὶ λέγει
 αὐτῷ ἡ γυνὴ, κύριε ἔτε ἀντλήμα ἔχεις, καὶ τὸ
 φεῖράν ἐστι βαθύ. πόθεν ἔν ἔχεις τὸ ὕδωρ τὸ
 ζῶν; καὶ πάλιν. κύριε δός μοι ἔτε ὕδωρ τὸ
 ζῶν, ἵνα μὴ διψῶ, μηδὲ διέρχωμαι ἐνθάδε
 ἀντλεῖν. * γὰρ πιθανόν ἐστὶ περὶ αὐτοῦ ὕδα-
 τος ἀποκρίσεως αὐτῷ τὴν σαμαρείαν, καὶ ἡ
 τικέναι αὐτὸν σαμαρείαν ὕδατος ἐπὶ τῷ μηκέτι
 διψῆσαι, μηδὲ διέρχεσθαι ἀντλεῖν διπλὸν τὸ
 ἰακώβ αὐτοῦ πηγῆς· ἀλλὰ ὅτι ἐπὶ τῶν
 κυρίως. ὁ ἀπὸ τῶν ὁ ἐγὼ δώσω ἡ σὰρξ μένει
 ὡς τὸ τῆς κόσμου ζωῆς, ὅτε ἐμαχόντος πρὸς
 ἀλλήλους οἱ ἰσχυροὶ λέγοντες, πῶς διώα) ἡ-
 μῖν περὶ δουλείᾳ τῶν σαρκῶν φάγαν; ἀπεδείκνυ-
 μὲν ὅτι οὐκ ἂν τὸς ὅσον ἀνθρώποις ἡσυχίαν οἱ ἀκούον-
 τες, ὡς ὑπολαμβάνειν ὅτι περὶ καλῶς) ὁ λέγων
 ὁ ἀκροατὴς εἰς τὸ πρὸς ἐλθῆναι, καὶ ἐμφαγεῖν τὴν
 σαρκὶν αὐτοῦ. ὅτι εἰκός γε ὅτι ἔλεγον οἱ ἰσχυροὶ
 ἐπὶ τῶν καὶ ἡμῖν ἐξέταζον τῶν ῥητῶν, τὸ· ἀ-
 βραάμ ἀπέθανε καὶ οἱ περὶ φῶται, μεμαθη-
 κότες πᾶσι τῶν δι' ἐνὸς ἀνθρώπου ἡ ἀμαρτία
 εἰς τὸν κόσμον ἐκλήθη, ὅτι διὰ τῆς ἀμαρτίας
 ὁ θάνατος. ὅτι ἔως εἰς πάντας ἀνθρώπους
 ὁ θάνατος διήλθεν, ἐφ' ὃ πάντες ἡμαρτον ἐβλε-
 πον δι' ὅτι ἐβασιλεύσεν ὁ θάνατος ἐπὶ τὰς
 ἀμαρτίας διὰ τὸ ὅτι ὁμοίωμα τὸ ὡς ἀδελ-
 φῶς ἀδὰμ, καὶ ὡς αὐτοῖς ὁ λόγος περὶ τὸ διὰ
 τῶν ἀμαρτιῶν θανάτου εἰς πάντας ἀνθρώ-
 πους διελήλυθός ἐστι τῶν πάντων ἡμαρτιῶν
 καὶ περὶ τῶν μεμαθηκότες τὰ ἐξῆς, ὅτι μὴ ὡς ἀδελ-
 φάμην τὰς ἰσὺς λόγους

Pars II.

Amortui fuissent, nihilominus non finen-
 da est disputatio inexplorata, cum col-
 latione ostendente superiora similia.
 Utrum existimabant Servatorem cum
 nulla ratione dixisse: *Si quis sermonem
 meum servaverit, mortem non videbit in
 eternum*, & hanc ob causam manife-
 stum quiddam ad ipsius sermonem ru-
 sponderunt: an potius sicut considera-
 vimus, non de communi morte ipsum
 loquutum fuisse opinabantur, & ani-
 mo cogitantes Abraham, & Prophetas
 aliquando spiritualiter mortuos fuisse,
 sermone illius spreto (ut qui ne cum
 quidem talem esse, qualem loquens se
 promittebat, existimarent) inquirunt:
Nunc cognovimus quod Demonium habes?
 Simile vero etiam in aliis ipsius sermo-
 nibus pluribus verbis in superioribus
 exquisivimus: veluti in Samaritide;
 quando cum dixisset ei Jesus: *Da mi-
 hi quod bibam*, post alia talia addidit:
Si scies donum Dei, & quis sit qui dicit
tibi; Da mihi quod bibam, tu utique pe-
tiisses ab eo, & dedisset tibi aquam vi-
vam. Et dicit illi mulier: Domine, neque
 hauritorium habes, & puteus profundus est,
 unde ergo habes illam aquam vivam? &
 rursus: Domine da mihi istam aquam vi-
 vam, ut non sitiam, neque veniam huc
 ad hauriendum. Haud enim probabile
 est Samaritidem illi respondere de aqua
 sub sensum cadente, vel ab ipso pete-
 re corporalem aquam, ne in posterum
 sitiret, vel ne veniret ad hauriendum
 ex fonte Jacob sub sensum cadente.
 Quinetiam dicente Domino: *Panis*
quem ego dabo, caro mea est pro mundi
vita, quando *Pugnabant inter se Iudei*
dicentes: Quomodo potest hic nobis carnem
suam dare ad manducandum? ostendimus
 non adeo stupidos fuisse, qui audiebant
 ut opinarentur Jesum hæc loquentem
 invitare auditores ut accederent come-
 sturi carnem ipsius. Consentaneumque
 certe est Iudeos dixisse in presenti con-
 textu quem nunc examinamus, hæc
 verba: *Abraham mortuus est, & Pro-*
pheta, quoniam didicissent quomodo
Per unum hominem peccatum intravit in
mundum, & per peccatum mors, & ita in
omnes homines pervasit, eo quod omnes pec-
caverunt. Consentaneum vero etiam
 est eos vidisse mortem regnasse in eos
 qui peccaverunt ad similitudinē trans-
 gressionis Adæ, habuisseque sermonem
 de morte quæ per peccatum in omnes
 homines pervasit, eo quod omnes pec-
 caverunt. De his autem edocti, Jesu
 sermones non noverunt, quia quæ se-

Iob. 4-7. 10.
11. 12.

Iob. 6. 51. 52.

Rom. 5. 12.

Uu

quun-

